

Med den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 767, stk. 2, 1. pkt., gives der mulighed for, at når anklagemyndigheden har indleveret anklageskrift til retten, og retten har fastsat tidspunktet for hovedforhandlingen, kan retten ved udløbet af den frist, der er fastsat efter retsplejelovens § 767, stk. 1, bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal fortsætte uden yderligere forlængelser, indtil der er afsagt dom i sagen.

Bestemmelsen forudsættes kun anvendt, hvis retten finder, at der efter de gældende fængslingsregler er grundlag for varetægtsfængsling i hvert fald for en længere periode end de 4 uger, som er maksimum efter den almindelige frist, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, og at varetægtsfængsling indtil domsafsigelse ikke på forhånd kan anses for udelukket efter den almindelige proportionalitetsbestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 3.

Endvidere forudsætter anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at retten finder, at de frister for varetægtsfængsling, som er indeholdt i forslaget til retsplejelovens § 768 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, ikke på forhånd taler imod.

Bestemmelsen bør heller ikke anvendes, hvis retten i øvrigt finder det betænkeligt.

Udsættes tidspunktet for hovedforhandlingen, må retten træffe en ny afgørelse efter bestemmelsen.

Finder retten ikke grundlag for at anvende den foreslåede bestemmelse, vil den gældende bestemmelse om fortsat fængsling efter hovedforhandlingens begyndelse uden yderligere forlængelser i retsplejelovens § 767, stk. 2 (der bliver stk. 3), finde anvendelse, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor (lovforslagets § 1, nr. 9).

Træffer retten afgørelse om fortsat fængsling i medfør af den foreslåede bestemmelse, kan tiltalte tidligst 3 uger efter afgørelsen anmode retten om at ophæve varetægtsfængslingen eller foranstaltningen efter § 766 eller 768, jf. forslaget til *stk. 2, 2. pkt.* Fremsættes en sådan anmodning, skal retten træffe afgørelse inden 7 dage, jf. forslaget til *stk. 2, 3. pkt.* Fristen indebærer, at der skal træffes afgørelse inden udløbet af den syvende dag, efter at tiltalte eller dennes forsvarer har fremsat anmodningen.

Hvis retten ikke imødekommer tiltaltes anmodning om, at varetægtsfængslingen ophæves, kan tiltalte tidligst 3 uger efter rettens afgørelse kræve en ny afgørelse af, om betingelserne for fortsat varetægtsfængsling er opfyldt, jf. *stk. 2, 4. pkt.*

Efter *stk. 2, 5. pkt.*, finder forslaget til retsplejelovens § 767, stk. 3, 4.-6. pkt., tilsvarende anvendelse.

Disse regler svarer til de gældende regler i § 767, stk. 2, om varetægtsfængsling efter hovedforhandlingens begyndelse. Heri ligger, at tiltalte, når hovedforhandlingen er begyndt, allerede efter 14 dage – frem for 3 uger – kan fremsætte en ny anmodning til retten om varetægtsfængslingens ophævelse, samt at denne afgørelse efter retsplejelovens § 60, stk. 3, skal træffes af en dommer eller en afdeling, der ikke deltager i hovedforhandlingen, hvis der bliver spørgsmål om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2 (såkaldt retshåndhævelsesarrest).

Afgørelsen skal således i disse tilfælde træffes af en anden dommer eller afdeling, hvis tiltalte allerede er fængslet efter § 762, stk. 2. Afgørelsen skal endvidere træffes af en anden dommer eller afdeling, hvis tiltalte er fængslet efter § 762, stk. 1, men der ved afgørelsen om eventuel ophævelse bliver spørgsmål om fængsling efter § 762, stk. 2. Om dette er tilfældet afhænger af, om anklagemyndigheden nedlægger påstand om, at tiltalte fængsles efter § 762, stk. 2, såfremt retten finder, at betingelserne for fængsling efter § 762, stk. 1, ikke længere er opfyldt. Retten må, inden den træffer afgørelse om, hvorvidt en fængsling efter § 762, stk. 1, skal ophæves, om nødvendigt ved spørgsmål til anklageren søge oplyst, om der (tillige) nedlægges påstand om fængsling efter § 762, stk. 2.

Hvis betingelserne i retsplejelovens § 60, stk. 3, 2. pkt., er opfyldt – dvs. at der er tale om en sag, der behandles efter retsplejelovens § 831 (tilståelses sag), eller at sagen for så vidt angår de forhold, der har givet anledning til varetægtsfængslingen, ikke omfatter beviserne for tiltalte skyld – kan den dommer eller den afdeling, der deltager i hovedforhandlingen, dog træffe afgørelse om varetægtsfængsling, uden at dette medfører inhabilitet. I andre tilfælde må afgørelsen træffes af en anden dommer eller afdeling for at undgå inhabilitet. I disse sidstnævnte tilfælde kan spørgsmålet om fortsat fængsling under hovedforhandlingen som hidtil afgøres på skriftligt grundlag, hvis den anden dommer eller landsretsafdeling finder det hensigtsmæssigt og forsvarligt.

Træffer retten efter hovedforhandlingens begyndelse bestemmelse om, at hovedforhandlingen må udsættes, må retten inden for fristen på 7 dage træffe afgørelse om, hvorvidt udsættelsen medfører, at der bør fastsættes en frist for varetægtsfængslingen efter den almindelige regel i retsplejelovens § 767, stk. 1, eller om varetægtsfængslingen kan løbe videre uden frist efter den foreslåede nye bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.5.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.